

היא רואה את עצבה חיבה לעשות יותר מאשר לה דיע ל... כך נמסרים תפקידים מבר קשים לאנשים שאפילו אין להם הכשרה מינימלית למלאם. איש שהיה אחראי לתפקידים מוכהק בלונדון. בתפקיד זה הוא אחראי להנפקת כרטיסי-נסיעה. טעות אחת, כשטח זה, הגונע לחוקי ארגון התעופה הי בינלאומי, יכולה להביא לחיוב החברה בי תשלום קנס של 25 אלף דולר.

לגבי שיבוץ בארץ, חיבת ההנהלה לזו שיג את הסכמת ועד העובדים. אולם יותר היא מציבה אנשים שהיא רוצה בהם לתפקידים אשר ועד העובדים יוצע כי נמצאים לו מועמדים מכשרים יתר. מה עוד, שמועמדים אלה מצפים שנים ארוכות להעלאה בדרגה. סתימת המקומות בצמרת על-ידי אנשים מחוץ לשרות האלה, בירה את הרגשת הקיפוח והיאוש. התיצאה, כפי שהגדירה אחד מאנשי התעוד: "אנחנו אוהבים את החברה - ישנאים את ההנהלה".

על כך השיב נציג ההנהלה: "איננו זקוקים לאהבה. אנחנו מחפשים יעילות. לא ייתכן לנהל חברה של מאות מיליוני לירות על-ידי חישוביו של יעד עובדים זה או אחר".

גישה זו, של התנכרות ההנהלה לבעיית העובדים, הגדילה את הפער בין השניים. עובדים שהשלימו בעבר עם הפאר הבזי בנוי של ראשי ההנהלה, החלו עתה מתלוננים על המכונות שלהם, ועל העובדה כי למכונות אלה הוקמה סכנת-מגן בעוד שהבאנגאר עובדים אנשים ללא הגנה מפני הרוח והגשם. הם התמלאו זעם, בשמעם על אחד העובדים - נכה בשתי רגליו - שלא יכול היה להגיע לעבודתו, בגלל תעלה שנחרפה ליד משרדי אילעל בלוד. כאשר ביקש חופשה המגיעה לו, נתקל בסירוב מוחלט. "הוא זחל על הבטן ובה" סיפרו עליו מפה לאוזן.

לפקידי אילעל יש גם תביעות כספיות. אולם אין הן מהחט סעיף יוקרתי במצע התלונות שלהם נגד ההנהלה. "יתכן שהנה" הלה מעוניינת לגרום עכשיו לשכיתה", סיפר אחד העובדים, "היא תוכל או להסביר, כי אנו מחפשים להפסידים. אבל זה מישחק מסוכן מאוד. הם משחקים בתיגד החברה. יתכן שלהם זה לא איכפת. הם יוכלו תמיד לחזור לתפקידים קודמים. אנו קשורנו לתודע עתה עם אילעל. אם יושב לשבור אותנו - פירושו שיצטרכו לשבור את החברה. זאת תהיה מהרורה חדשה של שירות מרד המיאים. הצי שלנו לא החלים מזה עד היום".

תחושה זו אינה שוררת רק בקרב פקידי אילעל. גם בקרב שלוש החטיבות האחרות - צוותי המעוף, טכנאים ודיילים - קיימת רת-גשה כי המצב הנוכחי בחברה לא יוכל להימשך זמן רב. בפי כולם טענות על התנשאות ראשי ההנהלה, על התימרותם להתנגד כמו מנהלי טיווא. או פאן אמריקאן. תוך התנכרות לעובדים המקומיים ולתנאי עבודתם.

עתה נוצרה, זו הפעם הראשונה, האפשרות שוועדי ארבע חטיבות אלה יתלכדו, יביאו להתנגדות חזיתית עם ההנהלה. חבר עתם במיקרה זה, לא תהיה לשכר. הם ידו רשו דבר אחד: הקמת ועדת-חקירה ציבורית, שתבדוק מה עושה הנהלת אילעל בחברה. שכל המיליונים שלה באים מתקציב המדינה.

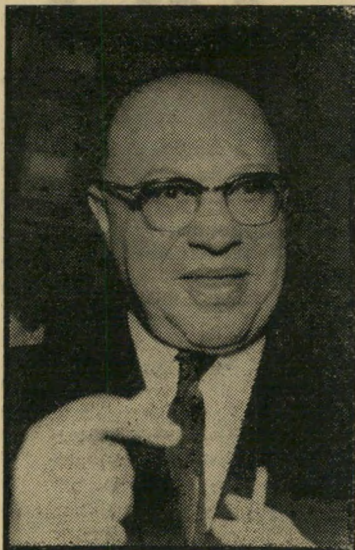
בגליון הבא

כמו בכל שבוע של בחירות, ישתדל "העולם הזה" גם הפעם להגיש לקוראיו כבר למחרת הי יום דו"ח ממצה על הבחירות ועל תוצאותיהם. לכן יופיע בגליון הבא של "העולם הזה" באיחור של 24 שעות. הוא יופיע ברחבי הי ארץ ביום החמישי כבוקר, יי אילו ברחובות תליאביב יהיה מצוי כבר ביום הרביעי בערב - פחות מ-24 שעות אחרי סגירת הקלפיות.

במדינה

(המשך מעמוד 11)

הקומוניסטים הערבים בשיתוף פעולה עם אצפתו, החלט תועמלן אחר באותו עתן להזכיר לקוראיו הערבים שהקומוניסטים שיהפכו פעולה עם צה"ל, כדי להקים את מ"זת ישראל. וכך, בפנתו לאוזן מראשי הרשמה הקומוניסטית החדשה כתב העתון: "מי הם העובדים, עכד נבוה שכמותך? ... מי הם הבוגדים והזנבות? מי הם איבי החיים, האלוהים והנביאים? האם שכחת איפה היית לפני 17 שנים? הרי הייתי במעצר אבו-עגילה (המצרי). ומי הציל אותך מזעמו של העם הערבי שבגדת בו? ... הרי אתם אייבי האומות הערבית ואויבי האיסלאם!" כך הפך המערך של אשכול ואנשיו למין: הכדול של האומות הערבית. גרוע מה:

שרהסעך בורג - סעיף קטן בחוק

ערבי שעזר להקמת מדינת ישראל נחשב בעיניהם כיום לבוגד בעמו - ובגלל "בגידה" זו הם מסיטים נגדו את בני עמו.

אך אנשי המערך של אמנון לין עלו על עצמם כאשר פירסמו את הכותרת הראשית הבאה, בשחור ואדום, ובכתב-דפוס מרהיב: "אנשי וילנ-טוביה חביבי הם יתומי השטל - לאן פניהם? הם אימצו לעצמם את סיסמאות הנאציזם ודרכיו המלוכלכות". אך הם לא הסתפקו בכותרות אלה. עורכי העלון פירסמו קריקטורה בה נראים אנשי וילנ-טובי מתחבקים עם הנאצים!

גם מפ"ם וגח"ל, אך מערכתו של המערך לא התנהלה רק נגד השיטה הקומוניסטית החדשה. בגליון אחר של העלון בערבית מכונים אנשי גח"ל כ"מוצצי דם", ואילו בפני אנשי מפ"ם מוטלת אשמה לא פחות חמרה. המערך, שראשיו תכננו עד כה את הפקעת הארמות של הפלחים הערי-ביים בשם הפיתוח, הטיחו בפני מפ"ם משפט שכולו הסתם: "כל אורח ערבי יודע שקיבוצי מפ"ם הוקמו על אדמות הפלחים הערביים, שמפלגה זו מבקשת להחזירם". לשיא אחר הגיע עלון המערך בהסתייגות את הערבים נגד מפ"ם על-ידי ציון: "כל ערבי יודע שמפ"ם התנגדה לנסיגה מעזה אלון הם שהיו "לאומיים ערביים" בתוך הממשלה, ולכן הם שביקשו לסגת מעזה וסיני, לשוכת הערבים. היה חסר לטעון: שאשכול הוא מנדגן לאומנות הערבית במדינת ישראל. היה חסר לבקש את הערבים להתמרד נגד המדינה - וכל זה רק כדי שי יתני את קולותיהם למערך.

כודם לאומנים ערבים. אך גם גח"ל וגם רפ"י לא טמנו ידיהם בצלחת. נואמיהם בכפרים הערביים כפטריוטים ערבים. משה דיין מכונה כיום בליגלוג, בפי הנוער הערבי, "מנהיג האומות הערבית".

אני חושב לשלוח לו כפיה ותלבושת ערבית מסורתית כמתנה". לילגל עליו הי שבוע צעיר ערבי, ששמע את נאומו המחניף בסירה.

אנשי גח"ל באים אלינו ואומרים: אנחנו לאומניים ציוניים ואתם לאומניים ערבים - לכן רק אנחנו יכולים להבין אתכם ולתת לכם להקים מפלגה לאומנית. אלא-הוא היא בת הכרית הטבעית שלנו. יתאר ערבי אחר את דברי גח"ל תוך כדי לילגל. "אבל הבחורים שלנו בכפר קאסם זרקו אבנים

תוקפי המיסיון מובאים למעצר (1963) במקום חוליגאנים ברחוב -

צאתו מן המוסד. אולם ברור היה, כי זוהי שיטה איטית מאד. גם השיטה השנייה, אותה פיתחו החוליגאנים, לא הוכיחה את עצמה כטובה יותר. כי אחרי הפוגרמים הראשונים על מוסדות נוצריים כמה שערוריה ציבורית. והפורעים הועמדו לדין.

השבוע מצא שרהסעך ד"ר יוסף בורג את הפתרון. כרגיל עם המסד"ל, היתה זו דרך מוסחית היטב. בתוקף חוק המסל פיקוח על מעונות ילדים, פירסם שורה ארוכה של תקנות. התקנות, החיוביות לכש-עצמן, אוסרות הכאת ילדים או הענשתם בעונשים מסיימים - כגון מניעת אוכל. אכל לתיך כל התקנות האלה, הוגנב הסעיף החשוב ביותר לעסקנים הדתיים: סעיף ה' אומר, כי אסור להכניס למוסד המחנך לדת מסיימת, ילד השייך לדת אחרת.

מעתה שוב לא יהיה צורך להגל מערכה משפטית, אם כל זוג הורים רשאי לשלוח את ילדיו למוסד כזה או לאו. השוטרים יופיעו בשערי המוסד, יקחו את הילד ויהי זירותו להוריו. לא יהיה צורך בחוליגאנים.

אור יהודה

הפרכת השווקים

זה סיפור על מוח כלכלי מבריק, שהחליט יום אחד שאם יש באור-יהודה מעברה גדולה, צריכים להקים בתוכה גם שוק גדול. אבל שוק גדול לא יכול לספק מעברה גדולה. מה עשה המחז? הא הקים עוד שוק גדול. כך הוקמו בתוך המעברה הגדולה שני שווקים גדולים.

זו לו ברגים. תושבי המעברה היו מבוססים, וגמרו את ההלל על המוח הכלכלי המבריק, גם בעלי החנויות והדוכנים בשני השווקים הגדולים היו מבוססים, וגם הם גמרו את ההלל על המוח, שהוא - ורק הוא - היה יכול להציע ולבצע רעיון כלכלי מבריק.

אבל מאז דעה קצת הברק של המוון הכלכלי המבריק, וכמה ברגים זו לו בראש. הוא החליט לחסל את המעברה הגדולה, ולבנות שווקים בשביל יושביה. החליט ועשה.

כל אנשי המעברה, בלי יוצא מהכלל, התפעלו מהכשרון הנדיר של המוח הכלכלי לחסל מעברות. מי אחר היה מסוגל להעלות ולבצע רעיון כלכלי מבריק?

רק בעלי החנויות המיסכנים חשבו שאם אשוק בא אחרי המעברה, או הוא ימשיך לבנות גם אחרי השווקים, אבל השוק, ימוון שמו, נשאר תקוע במקום.

הוא לא הסכים לזוון בשום אופן. כולם כבר עזבו את המקום. מומון, אבל הוא נשאר שם, פליט עלוב של רעיון מבריק, רוב התנויות כבר סגורות. בפתחי התנוות המעטות, שנשארו עדיין פתוחות, יושבים כיום עכשיו כמה זקנים, מגלגלים חרוזים ואומרים אחד לשני: "אה, היו ימים!"

השבוע שוב התעורר השוק הגדול לחיים חדשים. כי השבוע יש בחירות. המוח הכלכלי כלי המבריק הופיע בשוק המזונת, ונישבע על ערימות הזבל שנערמו עליו: "עוד אבנך ונבנית, שוק גדול!" אותו דבר הוא עשה גם בשוק השכר.

אבל שני השווקים המזונתיים כבר לא מאמינים לדברים כאלה. הם בטוחים שגם בבחירות הבאות עוד יבוא איזה מוח כלכלי מבריק, ויישבע שהפעם באמת-באמת יפתחו כאן השווקים.

על נואם גח"ל יוסף תמיר, והכריחו אותו לעיזב את הכפר.

כבשים, כבשים. עלון רפ"י בערבית לא מצא תעסוקה אחרת אלא לשכנע את הבחורים הערבים, שמהם דיין הוא המנהיג האומי הטבעי שלהם. "הם מעשנים חשיש", היתה תרובתו של עלון המערך, בהתכוונו לתומכי רפ"י הערבים. "בלי זה אין הם יכולים לעבוד". המשעשע ביותר הוא, שרוב ההאשמות שמפלגות אלה מסיחות אתה בשניה נכתבת בשירה יפה, ולא בחרוזים. כל משלגה מצאה לה משורר או יותר, שחיברו שירים נגד שאר המפלגות.

אך רפ"י - ובציקר דיין - נהנתה יותר מכולם מהכבשים הערביים. בעוד שבכפר טירה במש לש זכה משה דיין רק למשקה קר, ערכו לכבודו הבדווים של שבט אבו מועמר בנגב טבח של כבשים! חמישים כבשים מסכנות נשחטו לכבודו.

בוגד נוסח סנה. גם משה סנה וחבריו לא התמהמהו. גם הם חיפשו דרך ללבו של הבוחר הערבי. הם מצאו שהדרך הבטוחה ביותר היא להזכיר לו, כי תופים טובים ואמיל חביבי ההקפוי לפני כמה שנים את גמאל עבד-אל-נאצר.

"שליטי קע"ם דומים כיום לשחיין, שכל עוד שחה בקירבת החוף, היה בטוח בעצמו. ברגע שהגיע למצולות הים ולגלים הגבוהים - התחיל להתלבט עד שהשתגע" ציטט העלון של סנה מתוך דברי אמיל חביבי מינואר 1959, כדי להסית את הבוחר הערבי השמרן נאצרי נגד מפלגת חביבי וחבריו וילנ-טובי.

מכל מקום, מה שהמערך, רפ"י, גח"ל ומפ"ם מפרסמות כי הם ברוחב הערבי יכול היה להביא את כולם לבית-המשפט באשמת הוצאת דיבה, אך המשפט האמיתי שצריך לערוך להם הוא בקשר להוצאת דיבה על המדינה, על-ידי תעמולת הבחירות הבלתי מיוסנת שלהם ברחוב הערבי.

ואננם, השבוע תבע עתון ירדני מדינות ערב להפיץ את נאומו של משה דיין בסירה בעולם כולו, כדי להוכיח שקיימת אפליה גזעית נגד הערבים בישראל. אך כשיוכחי העתונים בארצות ערב יקראו את אשר מתפרסם בעתון המערך בערבית, לא יתסו לרגע לתבוע מארצות ערב להשתמש בדברים אלה כדוקומנטים נגד ישראל במוסדות ה"א"ם.

חינוך

בלי חוליגאנים

המלחמה במיסיון היא סיסמת-הקרב ה' חבוטה ביותר של המפלגה הדתית-לאומית. בחיות זו יש לה מתחרים קשים: המפלגות הדתיות יותר, ואירגוני החוליגאנים הקנאיים. לצורך זה אף הקימה בשעתו את קרן ילדינו, אספה כספית וניצלה את משרדי הדתות.

אולם כל עוד היו הורים שרצו לשלוח את ילדיהם למוסדות נוצריים, לא יכלו עסקני המסד"ל לעשות דבר. אמנם, מדי פעם, התערבו העסקנים, ניסו להוציא את הילדים, בפקודת בתי-המשפט. היה זה תמיד באמי צעות משרד-הסעד, המוקלים עין מאלפי מיקרים של ילדים הוקפים לטיפול הדוח, אך אינו יכול לעבוד בשתיקה על מיקרה אחד של ילד יהודי במוסד נוצרי.

משרד-הסעד נהג, במיקרים אלה, לפתוח במלחמה משפטית ארוכה, שמטרתה שלית את אפטרופסות ההורים על ילדם, והני